

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/247/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7012201052
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7012201052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach rozhodol v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Baranovej, členov senátu JUDr. Valérie Mihalčinovej a JUDr. Pavla Naďa v právnej veci žalobkyne K. Ž. G. C. Č. Á. Ř. D. X. W. L. , bytom I. Č.. XXX, okres G., zastúpenej JUDr. Tatianou Solejovou, advokátkou, Zupkova 7, Košice proti žalovanému Ústrediu práce, soc. vecí a rodiny Bratislava, Špitálska 8, Bratislava, v konaní o žalobe na preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 11. 07. 2012, č. j. AA/2012/11707/OPHN takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O. s. p. zrušuje rozhodnutie žalovaného z 11. 07. 2012 č. AA/2012/11707/OPHN, ako aj rozhodnutie Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Košiciach zo dňa 23. 04. 2012 č. 2010/22713 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyni priznáva právo na náhradu trov konania 411,62 eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť do rúk právnej zástupkyne žalobkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Úrad práce, soc. vecí a rodiny (ÚPSVaR) Košice ako prvostupňový správny orgán rozhodol podľa ust. § 9 ods. 1 a ods. 2, § 27 ods. 1 a ods. 3 zák. č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o pomoci v hmotnej núdzi) tak, že žalobkyňa je povinná vrátiť dávku a príspevky priznané preddavkovo za obdobie od 01. 09. 2010 do 31. 08. 2011 v sume 750,-- eur. Podľa § 9 ods. 1 a 2 § 27 ods. 1 a 3 a podľa § 29 ods. 4 zákona o pomoci v hmotnej núdzi je povinná vrátiť dávku a príspevky priznané preddavkovo za obdobie od 01. 09. 2011 do 31. 12. 2011 v sume 406,89 eur zvýšené o 10 % v sume 40,69 eur, t. j. celkom 1197,58 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Úradu práce, soc. vecí a rodiny.

V odôvodnení konštatoval, že žalobkyni sa s účinnosťou od 01. 09. 2010 poskytovala preddavkovo vyplácaná dávka a príspevky k dávke v hmotnej núdzi. Dňom 01. 01. 2012 prvostupňový správny orgán zastavil príspevky v trvaní 6 mesiacov a odňal preddavkovo poskytovanú dávku a príspevky k dávke v hmotnej núdzi, z dôvodu ukončeného konania o určenie manželského výživného. Navrhovateľka svojím podaním dňa 08. 08. 2011 vzala podaný návrh o určenie manželského výživného v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť. Uznesenie Okresného súdu Košice-okolie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 09. 2011. Prvostupňový správny orgán poukázal na to, že navrhovateľka si nespĺnila svoju oznamovaciu povinnosť, ktorú jej ukladá ust. § 29 ods. 1 a ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi a teda neoznámila úradu práce v zákonom stanovenej lehote, že konanie vo veci určenia manželského výživného žiadala zastaviť. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa nespĺnila podmienku uplatnenia zákonných nárokov podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi a preto sa v zmysle uvedených ustanovení nepovažuje za občana v hmotnej núdzi. Pretože túto podmienku nespĺnila, poberala dávku a príspevky k dávke v hmotnej núdzi neoprávnene, hoci

mala vedomosť o tom, že sa dávka vypláca neprávom. Dávku a príspevky v hmotnej núdzi priznané preddavkovo za obdobie od 01. 09. 2010 do 31. 12. 2011 je povinná vrátiť v celkovej výške 1197,58 eur. Uvedená suma predstavuje preplatok vo výške 1156,89 eur zvýšený o 10 % z dôvodu nesplnenia oznamovacej povinnosti v sume 40,69 eur.

Žalobkyňa podala proti rozhodnutiu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietala nedostatočné a nesprávne informovanie zo strany pracovníkov ÚPSVaR o skutočnosti, že pokiaľ vezme svoju žiadosť o určenie výživného na manželku späť a ďalej už nebude považovaná za osobu v hmotnej núdzi a nebude môcť poberať príspevky. Uviedla, že jej jediným príjmom je dôchodok v sume 111,40 eur a žiadala prehodnotenie napadnutého správneho rozhodnutia.

Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že zmenil výrok, ktorý znie takto:

„Podľa § 27 ods. 3 zák. č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pani K. Ž., nar. XX. XX. XXXX bytom U. XX, O. M. ukladá povinnosť vrátiť dávku a príspevky priznané preddavkovo za obdobie od 01. 09. 2010 do 31. 09. 2011 v sume 812,5 eur a podľa § 29 ods. 4 písm. a/ citovaného zákona o pomoci v hmotnej núdzi ukladá povinnosť vrátiť dávku a príspevky priznané preddavkovo za obdobie od 01. 10. 2011 do 31. 12. 2011 v sume 344,39 eur zvýšené o 10 % v sume 34,43 eur, t. j. celkom 1191,32 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet ÚPSVaR Košice“.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyni na základe jej žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi zo dňa 20. 09. 2010 a predložených dokladov úrad priznal dávku a príspevky pomoci v hmotnej núdzi od 01. 09. 2010 v sume 62,50 eur preddavkovo z dôvodu začatého konania o rozvod manželstva a o určenie výživného pre manželku. Výška dávky a príspevkov v hmotnej núdzi bola upravovaná v závislosti od zmien v príjmových pomeroch, t. j. starobného dôchodku a platných právnych predpisov. Žalobkyňa podala návrh na Okresný súd Košice o určenie manželského výživného dňa 27. 09. 2011. Dňa 25. 01. 2012 bolo prvostupňovému správne orgánu doručené uznesenie Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 30. 08. 2011 č.k. 16C/227/2010-48, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 15. 09. 2011. Týmto uznesením súd konanie o určenie výživného medzi manželmi zastavil na návrh žalobkyne, ktorá svojím písomným podaním zo dňa 08. 08. 2011 žiadala konanie zastaviť bez uvedenia dôvodu. Prvostupňový správny orgán na základe tejto skutočnosti rozhodol o zastavení príspevkov v trvaní 6 mesiacov od 01. 01. 2012 a odňatí preddavkovo poskytovanej dávky v hmotnej núdzi v sume 100,52 eur mesačne od 01. 01. 2012. Ďalším rozhodnutím zo dňa 23. 04. 2012 č. 2012/22713 rozhodol o povinnosti vrátiť dávku a príspevky poskytované preddavkovo za obdobie od 01. 09. 2010 do 31. 08. 2011 a za obdobie od 01. 09. 2011 do 31. 12. 2011. Žalovaný v dôvodoch rozhodnutia poukázal na ust. § 27 ods. 1, 3, § 29 ods. 1, 4 písm. a/ a § 9 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi a konštatoval, že vzhľadom na späťvzatie návrhu na určenie výživného medzi manželmi nemôže podanie návrhu na určenie výživného medzi manželmi považovať za riadne uplatnenie si zákonného nároku podľa § 9 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Z uvedeného dôvodu jej preto dávka v hmotnej núdzi a príspevky od podania žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi nepatrili a v zmysle § 27 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi je povinná vrátiť dávku a príspevky za obdobie od 01. 09. 2010 do 31. 09. 2011 v sume 812,5 eur.

Žalovaný ďalej konštatoval, že žalobkyňa si nespĺnila povinnosť občana v hmotnej núdzi oznámiť v lehote 8 dní, že konanie vo veci výživného pre manželku bolo v mesiaci september 2011 právoplatne ukončené. Pre nesplnenie oznamovacej povinnosti bola žalobkyni podľa § 29 ods. 4 písm. a/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi uložená povinnosť vrátiť dávku a príspevky za obdobie od 01. 10. 2011 do 31. 12. 2011 v sume 344,39 eur zvýšené o 10 % v sume 34,43 eur. V ďalšom žalovaný odôvodnil zmenu výroku prvostupňového správneho orgánu tým, že tento orgán nesprávne uviedol do výroku ust. § 9 ods. 1 a ods. 2 a ust. § 27 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

Pretože v mesiaci september 2011 bolo konanie aj vo veci určenia výživného medzi manželmi právoplatne skončené, bolo potrebné do výroku rozhodnutia uložiť povinnosť vrátiť preddavkovo poskytovanú dávku v hmotnej núdzi a príspevky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Žalobkyňa podala žalobu zo dňa 30. 08. 2012 na preskúmanie rozhodnutia žalovaného a navrhovala, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie. V žalobe uviedla, že rozhodnutie považuje za nezákonné z dôvodu, že sa žalovaný vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s odvolacou námietkou, pokiaľ ide o nesprávne a nedostatočné poučenie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Žalobkyňa uviedla, že nebola poučená o právnych následkoch späťvzatie návrhu na určenie manželského výživného. Namietala, že ani rozhodnutie, ktorým jej boli priznané preddavkovo dávky a príspevky v hmotnej núdzi neobsahovalo poučenie, z ktorého by jej bolo zrejmé, že návrh na určenie manželského výživného nesmie vziať späť, pretože takýto úkon by predstavoval porušenie ust. § 9 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Také poučenie jej nebolo poskytnuté ani ústne. V žalobe poukázala na to, že po rozvode manželstva podala nový návrh na určenie výživného pre rozvedenú manželku, ktorý bol rozhodnutím Okresného súdu Košice-okolie rozsudkom zo dňa 17. 07. 2012 č. k. 13P/3/2012-47 zamietnutý z dôvodu, že jej bývalý manžel dosahoval mesačne príjem cca 292,58 eur. Žalobkyňa v žalobe poukázala na to, že v čase keď ešte jej manželstvo trvalo, návrh na výživné si na súde riadne uplatnila a keďže po rozvode manželstva nárok na výživné jej zanikol, nepredstavuje toto späťvzatie porušenie ust. § 9 zákona o pomoci v hmotnej núdzi tým skôr, že následne podala návrh na určenie výživného na rozvedenú manželku. Právny názor žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, že si neuplatnila svoje zákonné nároky považuje za nezákonný, pretože až do rozvodu manželstva si svoje nároky v súdnom konaní riadne uplatňovala a keďže na základe poučenia pracovníčky súdu bolo vymáhanie manželského výživného už neaktuálne, nečakala na zamietavé rozhodnutie súdu, ale návrh vzala späť tak, ako jej to bolo odporúčané. Pretože zánikom manželstva zaniká vyživovacia povinnosť medzi manželmi, späťvzatie návrhu na určenie výživného pre manželku po zániku manželstva nie je takým úkonom, ktorý by mohol byť považovaný za neuplatnenie si zákonných nárokov občana v hmotnej núdzi.

Žalobkyňa v žalobe tiež namietala nesprávne právne posúdenie veci, nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a nezákonnosť postupu správneho orgánu, pretože podľa jej názoru správny orgán konal v rozpore s ust. § 3 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyni bola poskytnutá nedostatočná pomoc a poučenie o právnych následkoch jej konania a preto navrhla, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zaviazal ho na úhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že vzhľadom na to, že návrh na určenie výživného medzi manželmi bol žalobkyňou dňa 08. 08. 2011 písomne vzatý späť v celom rozsahu, nemožno podanie návrhu na určenie výživného medzi manželmi považovať za riadne uplatnenie si zákonného nároku tak, ako to stanovuje § 9 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi a dávka v hmotnej núdzi a príspevky jej od podania žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi nepatrili. Z toho dôvodu je podľa názoru žalovaného navrhovateľka povinná vrátiť dávku a príspevky a pre nesplnenie oznamovacej povinnosti podľa § 29 ods. 4 písm. a/ jej bolo uložené vrátenie dávky a príspevkov zvýšené o 10 %. Uviedol, že žalobkyňa svojím konaním zapríčinila neoprávnené vyplácanie dávky v hmotnej núdzi a príspevkov s poukazom na ust. § 9 ods. 1 a ods. 2 a § 29 ods. 1 a ods. 4 písm. a/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi. K námietke žalobkyne, že nebola nikdy poučená o tom, že návrh na určenie manželského výživného nesmie vziať späť, pretože v takomto prípade nebude považovaná za osobu v hmotnej núdzi žalovaný uviedol, že z ust. § 9 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi ak si občan v hmotnej núdzi neuplatní svoje zákonné nároky, ktorými si môže zabezpečiť základné životné podmienky a pomôcť si z hmotnej núdze, nepovažuje sa za občana v hmotnej núdzi. Podľa § 9 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi je zákonným nárokom aj výživné. Táto skutočnosť bola v odôvodnení rozhodnutia žalovaného dostatočne vysvetlená. Považoval dôvody uvedené v žalobe za neopodstatnené a navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd v konaní podľa § 247 a nasl. O. s. p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v medziach žalobných námietok, oboznámil sa s administratívnym spisom žalovaného a spisom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 16C/227/10 a dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, ak si občan v hmotnej núdzi a fyzické osoby, ktoré sa s občanom v hmotnej núdzi spoločne posudzujú, neuplatnia svoje zákonné nároky, ktorými si môžu zabezpečiť základné životné podmienky a pomôcť si v hmotnej núdzi, nepovažujú sa za občanov v hmotnej núdzi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, zákonnými nárokmi podľa ods. 1, ktorých uplatnením je možné zabezpečiť si základné životné podmienky a pomôcť si v hmotnej núdzi sú výživné podľa osobitného predpisu, náhradné výživné podľa osobitného predpisu, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca podľa osobitného predpisu, dávky nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia, úrazového poistenia, garančného poistenia a poistenia v nezamestnanosti podľa osobitného predpisu, nároky z pracovno-právnych vzťahov, dávky výsluhového zabezpečenia a opakované štátne sociálne dávky podľa osobitných predpisov, okrem prídavku na dieťa.

Podľa § 29 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi občan v hmotnej núdzi, ktorému sa vypláca dávka a príspevky, je povinný ohlásiť úradu písomne do 8 dní zmeny vo všetkých skutočnostiach rozhodujúcich na trvaní nároku na dávku a príspevky a na ich výplatu, alebo podať úradu o týchto zmenách do 8 dní oznámenie elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa § 29 ods. 4 písm. a/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi občan v hmotnej núdzi je povinný vrátiť dávku a príspevky alebo ich časť zvýšené o 10 % odo dňa, od ktorého nepatrili vôbec, alebo vo výške, v akej sa vyplácali, ak

a/ nespĺnil niektorú jemu uloženú povinnosť a prijímal dávku a príspevky alebo ich časť, hoci vedel a musel z okolností predpokladať, že sa vyplácajú neprávom alebo vo vyššej sume, než patrili; v prípade podozrenia z trestného činu podvodu úrad podá podnet orgánom činným v trestnom konaní na začatie konania.

Podľa § 71 zák. č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 71 ods. 1 cit. zákona rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobkyňa boli na základe rozhodnutia ÚPSVaR v Košiciach z 27. 09. 2010 č. KE/2010/373338/2 priznané preddavkovo dávky a príspevky v sume 62,50 eur mesačne od 01. 09. 2010. Dôvodom priznania dávky a príspevku v hmotnej núdzi bolo to, že žalobkyňa nemala vlastný príjem a manžel jej neprispieval žiadnou sumou na výživné. V čase priznania dávky a príspevkov bola žalobkyňa vydatá a na príslušnom okresnom súde sa viedlo konanie o určení manželského výživného. Z toho dôvodu sa jej dávka a príspevky priznali preddavkovo v zmysle § 27 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

Manželstvo žalobkyne bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie z 01. 04. 2011 č. k. 15C/47/2010-32, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. 04. 2011.

Žalobkyňa podaním z 08. 08. 2011 vzala návrh na určenie výživného manželky späť. V dôsledku späťvzatia návrhu Okresný súd Košice-okolie uznesením zo dňa 30. 08. 2011 konanie zastavil. Žalobkyňa podala žiadosť na určenie výživného pre rozvedenú manželku. Žalobkyňa tieto skutočnosti úradu neoznámila, ÚPSVaR Košice ich zistil pri kontrole trvania podmienok pre ďalšie vyplácanie dávok

a príspevkov žalobkyňi. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie ÚPSVaR v Košiciach z 24. 03. 2012 č. 2012/22713, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti žalobkyne vrátiť dávku a príspevky priznané preddavkovo, výrok tohto rozhodnutia zmenil a nahradil ho výrokom uvedeným v spomínanom rozhodnutí. Správne orgány zhodne vo svojich rozhodnutiach uviedli, že späťvzatie návrhu na určenie manželského výživného nemožno považovať za riadne uplatnenie svojho nároku na výživné, preto žalobkyňa prestala splňať podmienky zákona o pomoci v hmotnej núdzi uvedené v § 9 ods. 1 a nemohla byť preto ďalej považovaná za občana v hmotnej núdzi.

Podľa názoru súdu sa však správny orgán prvého stupňa ani žalovaný nezaoberali existenciou podmienok uvedených v § 29 ods. 4 písm. a/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Zákon v tomto ustanovení vyžaduje aspoň vedomú neobstarlivosť pri neoprávnenom poberaní dávky a príspevku. Správny orgán prvého stupňa, ani žalovaný sa nezaoberali a neskúmali skutočnosti, či žalobkyňa vedela a musela z okolností predpokladať, že dávka a príspevky v hmotnej núdzi, ktorú prijímala od 01. 09. 2010 sa jej vyplácala neprávom alebo vo vyššej sume, ako jej patrila. Samotné konštatovanie, že žalobkyňa neoznámila svoje späťvzatie návrhu na určenie manželského výživného a zastavenia súdneho konania v tejto veci podľa názoru súdu nestačí na prijatie záveru, že žalobkyňa je povinná vrátiť dávku a príspevky pomoci v hmotnej núdzi, ktorá jej bola vyplácaná neprávom alebo vo vyššej sume, ako jej patrila. Ustanovenie § 29 ods. 4 písm. a/ zákona o pomoci v hmotnej núdzi vyžaduje skúmať, či občan v hmotnej núdzi popri nesplnení jemu uloženej povinnosti prijímal dávku a príspevky, alebo ich časť napriek tomu, že vedel a musel z okolností predpokladať, že sa mu dávka a príspevky vyplácajú neprávom alebo vo vyššej sume, ako mu patrila. Správne orgány sa so subjektívnou stránkou protiprávneho konania žalobkyne vôbec nezaoberali. Žalobkyňa v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa uviedla, že ju nikto z pracovníkov ÚPSVaR neinformoval a nepoučil, že v prípade, ak svoj návrh na určenie výživného na manželku vezme späť, že naďalej nebude považovaná za osobu v hmotnej núdzi a nebude môcť poberať príspevky. S touto odvolacou námietkou sa žalovaný vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal a neuviedol, na základe čoho žalobkyňa mala vedomosť o neoprávnenom poberaní dávky a príspevku.

Správne orgány sa nezaoberali ani tým, že manželstvo žalobkyne zaniklo rozvodom dňom kedy rozhodnutie o rozvode manželstva nadobudlo právoplatnosť. Po zániku manželstva žalobkyňa nárok na výživné pre manželku nemá, pretože tento nárok zanikol súčasne so zánikom manželstva. Táto zmena pomerov na strane žalobkyne však nebola správnymi orgánmi vôbec posudzovaná a zohľadňovaná pre trvanie nároku na dávku v hmotnej núdzi a príspevku.

Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne, ktorá namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov za opodstatnenú a preto podľa § 250j ods. 2 písm. b/ súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj Úradu práce, soc. vecí a rodiny z toho dôvodu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal právo na náhradu trov konania. Náhrada trov spočíva z trov právneho zastúpenia za tri úkony a to príprava a prevzatie a 127,16 eur + režijný paušál 7,63 eur, podanie žaloby a 127,16 eur + režijný paušál 7,63 eur, účasť na pojednávaní a 134 eur + režijný paušál 8,04 eur. Trovy právneho zastúpenia je žalovaný povinný zaplatiť do rúk právnej zástupkyne žalobkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.